

Bruinehaar

Elf jaar - het stille succes

Een aantal mensen heeft mij onlangs persoonlijk of per e-mail benaderd met de vraag wat er allemaal gebeurt bij Bruinehaar, je hoort erover maar wat is dat voor een plek? Hoe zit dat? Waarom staat het niet vermeld bij de clubs voorin Delta Magazine?

Laat ik om te beginnen maar eens uitleggen waar het ligt. Bruinehaar bevindt zich in Twente vlakbij de Duitse grens bij Langeveen, 20 km NO van Almelo. Het is een parapente & zeilvliegclub met krap 40 leden waarvan 10 zeilvliegers, deze vormen dus een minderheid maar op de meeste dagen is de verhouding 2/3 parapentes/zeilvliegers. Oudgedienden onder de lezers zullen zich een Iier-NK herinneren in 1994, dat gesmoord werd in regenbuien en daarna nooit meer ter sprake kwam. Lesje geleerd: organiseer geen NK op je stek, je lokt een zondvloed! Tijdens verschillende recente sleep-NK's is Bruinehaar gekozen als goal vanaf Deelen maar tot dusver is er nog niemand geland om de clubleden een lift terug te vragen. De club mijdt publiciteit en jaren geleden is er een limiet van 40 leden gesteld om er zeker van te zijn dat de club niet dusdanig zou groeien dat het vliegen van individuele leden zou worden beperkt. Het is een erg actieve club voor zeil- zowel als schermvliegen, als de zon schijnt wordt er gevlogen, niet alleen in het weekend maar ook door de week is er een toegewijde groep te vinden, voor zover het weer het toelaat natuurlijk. Er is een goed wederzijds respect tussen zeil- en schermvliegers dat naar mijn mening kan dienen als een goed voorbeeld. De schermvliegers thermieken immers ook en vliegen overland.

Dus waarom, vraag je, heb ik dan nu het stilzwijgen verbroken?

Na verschillende discussies op Deltachat wil ik niet de suggestie wekken rond te bazuinen hoe goed we het wel doen of dat we alles beter weten dan andere clubs, maar ik denk dat Skyline, als gevolg van een aantal crisissituaties, enkele unieke aspecten heeft en daardoor als club bijzonder geslaagd is. Wij kunnen een paar voorbeelden tonen van wat er mogelijk is ondanks de vliegmogelijkheden beperkende bureaucratie van dit kikkerlandje en het feit dat iedere piloot wil vliegen voor zo min mogelijk geld!

Eerst de geschiedenis. Skyline werd officieel opgericht als een parapenteclub in 1992, hoewel het vliegen al een jaar eerder begonnen was. De lokatie was "ontdekt" door Evert Wessels, een leerling van Steven Mader met wie ik samen een parapenteschool had opgericht. We huurden het veld van de boer voor f 10,- per dag per piloot, het veld viel in die tijd onder de Braakregeling. Ik had altijd al het idee dat via een school een club van getrainde piloten zou kunnen worden gevormd en dat overlandvliegen dan serieus kon worden genomen. Evert Wessels was in die tijd de drijvende kracht achter de club, hij ontwikkelde en bouwde lieren en lierde ons allemaal op. Ik was de enige zeilvlieg test dummy met mijn Magic Kiss en later een Apco Santana. In 1994, na die mislukte NK-poging, zag een aantal van de gasten het potentieel en werden lid van de club. Roemruchte namen als Aart de Koomen en Rob van Rijnbach (die nog steeds lid is). In de loop van jaren ontstond zich een informele XC-strijd tussen Aart, Rob en mijzelf over wie het clubafstandsrecord kon vliegen zowel als het nationale record. Uiteindelijk won Rob dit in 1996 met een vlucht van 100 km naar Leeuwarden, het werd in 1998 weer verbeterd door Chris Weeke met een vlucht van 121 km vanaf Moergestel tot in Zeeuws Vlaanderen. Een onofficieel goal voor noordoostenwind vanaf Bruinehaar is Moergestel, 150 km om het record weer terug te halen, ik ben ervan overtuigd dat het kan bij geschikte condities.

Er zijn altijd parapentescholen bij de club betrokken geweest die voor de aanwas van nieuwe leden zorgden en de kosten hielpen dragen; toen echter in het midden van de 90er jaren de braakregeling werd opgeheven werd het duidelijk dat de leden een belangrijke beslissing zouden moeten nemen. Het veld zou telkens voor een jaar bij vooruitbetaling moeten worden gehuurd voor f 18.000,-, slik! De leden moesten kiezen of ze in weekends onder de vlag van een parapenteschool zouden opereren of het in eigen hand te houden en de volle mep van de

veldhuur te betalen. De kampen waren verdeeld en na een stormachtige vergadering waar een mes dramatisch in het tafelblad werd gestoken (!) besloten de hardcore leden - 15 man alles bij elkaar - om het risico te nemen en het helemaal zelf te doen. De contributie zou omhoog moeten naar € 180,- per jaar om er zeker van te zijn dat het veld het hele jaar gehuurd kon worden. Met de boer werden verschillende mogelijkheden besproken en we besloten tot een 800 meter oost-west strip en een 600 meter noord-zuidstrip om te kunnen vliegen bij alle windrichtingen. De boer had een inkomstengarantie nodig, een betaling per vliegdag gaf hem niet genoeg financiële zekerheid tegen het alternatief van er gewas te verbouwen. Het was een ingrijpende stap voor de club, het break-even punt was bij +30 leden en de hardcore leden stonden er garant voor de inkomsten in het geval dat niet gehaald zou worden. Verschillende leden vertrokken met de instructeur die 15 km verderop een school opzette maar het parapentgeruchtcircuit zorgde ervoor dat de lege plaatsen al snel werden opgevuld. Aan het einde van het eerste jaar was het budget ruim gehaald. De gok draaide uit op een succes en het principe van gescheiden budgets voor veldkosten en lierkosten wordt nog steeds gebruikt. Inmiddels heeft de club een gezonde reserve voor slechte tijden.

Hoe werkt het?

De club wordt heel informeel gerund, we hebben geen clubblad, er is er ooit een gestart maar het ging zachtjes weer onder; we hebben geen lierlijn, we lieren in de zomer continu, van 50% van de leden kan gezegd worden dat ze heel actief vliegen en als je in het weekend komt kan je er eenvoudigweg zeker van zijn dat, mits vliegbaar weer, er gevlogen wordt. Een geruststellende gedachte in aanmerking genomen dat ik 175 km rijd om op het veld te komen?

50% van de leden wonen binnen 50 km van het veld, de rest zit verspreid door het land dus die moeten wat meer inzet opbrengen

om te komen. Koos de Keyzer en Hadewych komen van Amsterdam/Den Haag om te vliegen. Toen ik nog in Den Haag woonde deed ik dat ook. Liermannen die komen om te vliegen draaien meestal een uur of zo op de lier en worden dan vervangen en kunnen gaan vliegen, je hoeft geen slaaf te zijn enkel omdat je lierman bent... Dat gezegd hebbende moet ik erkennen dat het merendeel van de zeilvliegleden wordt opgelierd door parapentpiloten, waar wij zeilvliegleden heel dankbaar voor moeten zijn. Ik ben de enige actieve zeilvliegende lierman (of lierende zeilvlieger), hier moet in de toekomst nog eens wat aan gedaan worden.

En hoe komt het nu dat ik nog steeds mijn lidmaatschap verleng?

Ondanks de relatief hoge beginkosten vind ik, als ik aan het einde van het jaar in mijn logboek kijk, dat ik nog steeds veel waar voor mijn geld krijg. Als je de kosten afzet tegen de vliegreuen dan is het een koopje en ik ben in staat mijn vlieg-vaardigheden up to date te houden in plaats van dat ik mijn vliegen uitstel tot ik weer eens zuidelijke klimaten bezoek.

Het bestuur is door de jaren heen gewijzigd en een consequente vooruitziende blik heeft ervoor gezorgd dat er van alles gebeurd achter de schermen. Met dit artikel wil ik hen bedanken voor het onbaatzuchtige werk dat

ze al die tijd hebben gedaan, ook al vinden ze het misschien niet helemaal tof dat ik dat doe in Delta Magazine! Ik wil bij deze Jan Krol bedanken voor zijn inzet al die jaren met name zijn contact en goede samenwerking met de boer.

De club heeft nieuwe lieren aangeschaft en deze zijn dusdanig aangepast dat traplieren zo veilig is als we het maar kunnen maken. Ik hoop dat als er nog andere traplierveiligheden worden bedacht we die ook kunnen toepassen. We hebben twee lieren beschikbaar en op drukke weekends staan ze naast elkaar continu te draaien. Het is een indrukwekkend gezicht om naast elkaar twee toestellen te zien traplieren. Dankzij het ontbreken van obstakels rondom is Bruinehaar ideaal voor traplieren.

Zoals ik al eerder schreef heeft de club een maximum ledental gesteld van 40 man, en zoveel zijn er momenteel ook (of bijna). Als er leden vertrekken dan komt die ruimte vrij aan het begin van het jaar en kunnen er nieuwe leden toegelaten worden. Die kunnen dan door de week of in weekends lieren voor € 5,- per start. Niet-leden kunnen door de week langskomen en vliegen voor € 10,- per start. De oproep om door de week te lieren gebeurt op informele e-mail basis, afhankelijk van wie er kan lieren. Dat gezegd hebbende kunnen bezoekers door de week

ook komen, zolang ze natuurlijk ook meehelpen met kabels uitrijden etc.

Aspirant leden kunnen zich melden voor de wachtlijst bij de penningmeester Martin Jansen mjp.jansen@hccnet.nl

Toekomst

Zoals veel verenigingen is de club afhankelijk van de betrokkenheid en activiteit van zijn leden. Zolang die er is, is de club gegarandeerd van een gezonde toekomst. Wij Skyline zeilvliegers moeten ook lierbeurten voor onze rekening nemen en niet er maar van uit gaan dat de parapenters dat wel doen. Ook hoop ik dat de ledenstop van 40 man herzien kan worden om de kans te geven meer piloten te laten genieten van vliegen boven het Twentse landschap. Met meer leden kan het veld worden uitgebreid (denk aan twee banen) en de contributie omlaag.

David Kinlan

